

[Jørgen Jørgensen.]

får han det ikke; det afhænger meget af, med hvilken dygtighed man er i stand til at føre sin sag.

Derfor er hele dette led i vor personbeskatning — som jeg begyndte med at sige — modent til afvikling, og jeg håber også, det skal lykkes at få det væk, når man kommer til en virkelig tilbundsående drøftelse af, hvordan man skal fordele de offentlige byrder. Men med det forlig, der er opnået i folketinget, er der stort set foretaget en ajourføring af tallene, således som det tidligere er nævnt, og vi kan fra vor side tiltræde lovforslaget, som det nu foreligger, med den ændring, som den højtærede indenrigsminister har bebudet at ville komme med forslag om mellem første og anden behandling.

Gudiksen: Det er en berettiget kritik, der ude i befolkningen i de sidste åringer har været rettet imod erhvervsbeskatningen, som den har udviklet sig, og navnlig som den var, da grænsen for erhvervsbeskatningen var en indkomst på 1 000 kr. i erhvervskommunen og 3 000 kr. i opholdskommunen. Det har været kritik af lovens virkninger, men det har også været en kritik af den mægtig store administration, der har været forbundet med denne lov. Derfor kom også i 1946 fra radikal side forslaget om en ændring i dette forhold. Grænsen blev dengang ændret til henholdsvis 2 000 kr. og 5 000 kr. Det var ikke nok, der blev opnået; men det var i hvert fald en ændring i den rigtige retning.

Man har nævnt skattekommissionen, og dette er jo et af de spørgsmål, som man måtte mene at skattekommissionen skulle have drøftet; men det ser ud til, at vi får alle skattelove her i rigsdagen stykkevis, inden de er blevet færdigbehandlet i skattekommissionen, og det gælder også denne lov.

Der foreligger jo på en måde to forslag. Venstre har stillet forslag om fuldstændigt bortfald af erhvervsbeskatningen, og det ærede medlem hr. Jens Jensen var jo også inde på i dag, at den egentlig helt burde falde væk. Endvidere foreligger der regeringens forslag, som vi har til behandling her i dag, og hvorom der, som det fremgår af betænkningen, er opnået enighed i det andet høje ting; det har på en måde, som jeg mener er meget heldig — deri er jeg enig med den ærede socialdemokratiske ordfører — nogenlunde ramt det rigtige. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at sige den højtærede minister tak for, at han har opnået og kunnet opnå dette resultat;

det betyder i virkeligheden en ajourføring af loven.

Jeg skal ikke beskæftige mig med venstres forslag, men jeg kan dog ikke lade være med, da det ærede medlem hr. Jens Jensen kom ind på spørgsmålet her, at sige, at venstres forslag om fuldstændigt bortfald af erhvervsskatten i dag kunne vi fra vor side ikke gå med til; thi så ville der igen begynde at danne sig skattely, og begrundelsen for skattens indførelse i sin tid var netop, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen sagde, at vi havde fået disse skattely rundt omkring i landet; og de ville sikkert opstå igen. Derfor synes jeg ikke, vi kan lade erhvervsskatten falde bort, men vi kan, indtil vi finder en anden form, stadig føre ordningen à jour, således som det sker i dag. Jeg vil også gøre opmærksom på, at i 1946 sagde en så klog mand som indenrigsminister Kjær her fra landstingets talerstol, at denne skat kunne efter hans formening ikke undværes, før der var sket en større udligning mellem kommunerne. Det er netop en af de ting, jeg gerne vil gøre opmærksom på, at dersom der kan ske en fornuftig udligning mellem kommunerne, således at de bliver mere rimeligt beskattet, end tilfældet er i dag, kunne jeg godt tænke mig, at erhvervsskatten kunne falde væk.

Jeg kender to kommuner i dag, der ligger side om side; den ene har to teglværker, den har haft en fiskerbefolkning på 40 fiskere, som har fisket i Limfjorden i mange år, men det er blevet knapt med fisk; den har en stor herregård, som med visse, ikke ret lange mellemrum, har leveret en eller to familier til kommunen. Den anden kommune har slet ikke haft det, men har derimod haft arbejderne ved teglværkerne. Så kan jeg godt forstå, at forskellen i beskatningen bliver stor i de to kommuner, men det er faktisk ikke kommunens skyld.

Hvad angår dette, at kommunens administration kan være mere eller mindre økonomisk, må vi huske på, at udskrivningen i kommunerne i dag for ca. 85 pct.s vedkommende er bestemt ved lovgivning, så noget forfærdelig stort rum for at lave en billig beskatning eller en dyr beskatning er der ikke. Det ærede medlem hr. Jens Jensens udtalelser giver mig anledning til at sige, at jeg mener, det er noget af en fabel, at der kan administreres så meget billigere i den ene kommune end i den anden.

Det, der er opnået enighed om i udvalget, betyder en stor besparelse for opholdskommunen, og det betyder også en stærk forenkling af loven. At grænsen nu er hævet